

L'OPINIÓ

EL MOVIMENT REVOLUCIONARI

El Govern fou advertit per les autoritats fineses; els diners procedien de Rússia, i Trotzki dirigia el cop

Madrid, 28. — Un diputat que ocupa un alt càrrec al Govern de la República, declarà aquesta tarda davant de diversos periodistes, que la tramesa de dos milions de pessetes amb destí a la revolució soviètica, procedia de Rússia i que fou descoberta pel govern de Finlàndia en escoltar a uns individus procedents de la república soviètica, als quals se'ls ocupà documentació i correspondència, i que per la qual cosa hom detallava la campanya que s'havia de realitzar a Espanya.

ANY V NUM. 203 BARCELONA, DIMECRES, 27 DE GENER DE 1932

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Plaça de la Universitat, 6, entresol. Telèfon 24647

IMPREMTA: Sardanya, 202. — Telèfon, 55755

LA LLIÇO D'AQUESTS EL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

DIES
Aquest intent de vaga general revolucionària, cal que sigui una lliço per a tothom. Una vaga general revolucionària és lliça quan el despotisme s'ha enconjurat del Poder i cal fer un pas més per a treure'n. El cas del desembre de 1930. Aleshores, però, hi havia uns homes que en el moment de declarar-la, adreçaven un manifest al país explicant els motius dels quals llançaven el poble al carrer, i donant el programa a desenvolupar en el moment d'aconseguir el triomf. Aquest manifest el signaren Alcalá Zamora i tots els seus companys de Comitè revolucionari. Sabien que al poble, en el moment de demanar-li que es jugués la vida, calia donar-li l'exemple. Per això es feien responsables del moviment, i signaven el manifest. De moment, la vaga fracassà, alguns dels signants pagaren llur actitud amb la presó, i els altres hagueren d'exiliar-se. Així és com s'ha de fer una vaga general revolucionària. És clar que Alcalá Zamora i els seus companys haurien pogut signar "El Comitè", i potser les coses haurien anat igualment, però quan es demana als homes que es juguin la vida, el que els la demana ha d'ésser el primer a jugar-se-la. Tots aquests manifestos revolucionaris anarquistes, totes aquestes ordres d'atur i aquestes excitacions al sabotatge i a la violència en nom del comunisme llibertari, signades exclusivament "El Comitè", és a dir, emparades sota l'anònim de la irresponsabilitat, amaguen una covardia. Per això, afortunadament, quan es tracta de moviments simplement corrents i no constructius, van acompanyades dels fracàs.

Són moviments disressats de socis, no pas de gran ni de petita envergadura; són moviments sense envergadura. Van destinats a marejar la societat perquè si, per a fer-la estar sempre amb inquietud, en estat d'alarma permanent, que ja és prou tot plegat per anar minant el desenvolupament normal de la vida econòmica del país.

Un home d'altres latituds que examina fredament les coses que passen a casa nostra, diria que aquesta és una terra de saculada. El lleve, i el trobes que no van ni tramvies ni autòmbus. El més natural, davant d'una semblant paràlisis, és que hi hagi uns motius molt poderosos que n'hagin estat els motors. Preguntes, i ningú no t'én sap donar raó. El fet és que tot el tràfic dels serveis públics de circulació, està paràlitzat. T'én vas al liti empinat per no haver pogut descobrir el mòbil secret d'aquest atur, i l'endemà et lleves i et trobes que tot torna a marxar com si no haguessis passat res. Preguntes per què han tornat a circular tramvies i autòmbus, i tampoc ningú no t'én sap donar raó. La causa de la represa del servei segueix tan misteriosa com ho era la causa de l'atur. Aleshores un hom decideix donar per fet que aquest és un país d'opereta i no amoinar-s'hi.

La forma com aquests fets es desenvolupen és el que ha de servir-nos de lliço. Tot plegat esdevé per manca de ciutadania. Si els ciutadans volguessin, els tramvies no pararien, ni la vida de la ciutat es veuria paràlitzada perquè a quatre vallets de quinze anys els doni la gana de fer plegar fabricues o de no deixar sortir autòmbus. Hi ha, però, els ciutadans acouats perquè els han predicat tant i tant des dels diaris de dreta que hi ha uns comunistes i uns anarquistes que ho volen encendre tot, que no es pot pagar presència d'esperit després d'haver permès que fos sembrat el pònic per tota la ciutat. L'ombra de l'anarquista de Terrassa encara treu el son de molts ciutadans.

Aquests dies, el ciutadà vulgar ha estat només empinat, la gent de dreta que voldria que la República fracassés, ha tingut un disgust molt fort. El Govern ha extingit el moviment, sense necessitat de metralles ni plom, i això ha anat massa bé. Els ciutadans que hi ha hagut una mica de sang, perquè quedés un ferment de revolució latent. Aquests diaris que quan manava Anquer de Sojo li feien un monument i cada dia encienien ciris davant el seu pedestal, aquests dies només sabien dir que no hi havia autoritat. Per a ells no hi havia autoritat, perquè només la concebien fent sortir guàrdia civil i encara fent escoraments — com en diuen ells —. Com que l'autoritat que hi havia ho solucionava tot de bones en bones, no hi havia autoritat. Si hi haguessis hagut Anquer de Sojo, el balanç d'aquests dies hauria estat una dotzena de morts pel cap baix. Els plavia Anquer de Sojo, perquè anava bé a desprestigiar la República.

Ara, un cop apatagat tot, caldrà que l'autoritat s'hi figui amb els que continuament tracten de donar la sensació que no hi ha Govern, i li van minant un dia darrera l'altre el seu prestigi, perquè el ciutadà sentint-se insegur, es doblegui més fàcilment a l'audàcia dels enemics de l'ordre. Ara caldrà que aquests diaris anarquistes de la dreta que des dels seus diaris oculten encara la idolatria pel Borbó i serroteien les notícies més insubstancials cuinades de manera que la intranquilidat sigui continuament senyora de l'ambient.

Diu: "Els obrers s'han incautat d'una fàbrica". "Els revolucionaris s'han apoderat d'un Ajuntament". És ridícul donar-los importància. La nova tendència transcendentia quan els obrers estiguin capacitats per a fer anar una fàbrica després d'incautar-se'n. Quan els revolucionaris sàpiguen fer marxar un Ajuntament, després d'apoderar-se'n. Ara, quan els obrers s'incauten d'una fàbrica, la incautació consisteix, simplement, en què a l'hora de plegar prefereixen quedar-s'hi a dins. Però ve el vespre, i amb el vespre l'hora de sopar, i els obrers, naturalment, se'n van a sopar i deixen la fàbrica. Apoderar-se d'un Ajuntament i de deu, no té cap mèrit ni cap solta. Sobretot si no hi ha guàrdia civil. Està a l'abast de tothom. Cal només clavar una empenya a l'agutell i entrar-hi. Un cop dins, els que s'apoderen dels Ajuntaments sense tenir cap segona finalitat de Govern, hi estan el temps just que tarda a arribar-los la notícia que pugui mitja dotzena de guàrdies civils a treure'ls. Esperar-se, és d'un ridícul pujat.

Però els diaris de dreta aquests dies inflaven el gos com si ja tinguessim l'anarquia al Poder. Ja es coneixia, ja, una mica de Govern anarqui, l'aquest que ells d'entre bastidors atien. Però la República és prou forta per a fer el seu fet per damunt dels extremitats de dreta i d'esquerra. Estaran bé les mesures que amb la llei a la mà es prenguin contra els d'extrema esquerra que aquests dies han sembrat la inquietud material en el país, però també estarà bé que el Govern prengui mesures contra els extremitats de dreta que semblen permanentment la inquietud moral en els esperits, per a contribuir a retardar aquell moment en què el poble adquireixi la sensació definitiva que la República democràtica és el seu règim i que no en trobaria pas d'altre de millor.

La lliço d'aquests dies és, que si els ciutadans saben ésser-ho i no perden la serenitat, no hi ha ningú que pugui fer contra llur voluntat col·lectiva de tenir una República democràtica al marge d'extremismes.

INCIDENTS A UN POBLE DE GRANADA

Resulta morts el jutge municipal i un veí

Granada, 26. — Amb motiu de la suspensió de l'Ajuntament republicà del poble de Padul, que fou substituït per una comissió gestora, es produí un profund malestar, dividint-se el poble en dos grups, un a favor de la Casa del Poble i l'altre del Centre Agrari. Fa dies els obrers de la Casa del Poble sortiren al camp, per a impedir els treballs, concentrant-se la benemèrita que els perseguí fent més de dos cents disparos, i detenint nombrosos afiliats de la Casa del Poble, que foren processats.

Recentment en concentrar-se el disabte la benemèrita de Granada, circularen per Padul rumors que s'intentava assaltar el quarteret.

La comissió gestora nomenà guàrdies, donant-lls armes de foc. Antic el guàrdia municipal Francisco Maldonado, acompanyat de dos companys, diversos veïns, dos germans seus i del veí Horacio Molina, es presentà al Centre Agrari, detinent-se a Francisco Muñoz (a) El Comandante, preteixent que havia donat informes a la benemèrita sobre les cases en les quals s'amagaven armes.

El portaren arrestat als calabossos de l'Ajuntament, amenaçant-lo de mort el detingut donava crits d'auxili, i en aquell moment arribà l'ex-jutge municipal Juan Garcia, acompanyat d'un obrer soci del Centre Agrari. Apropant-se els guàrdies municipals els obligaren a aixecar els braços, i llançant-los a terra.

EL PARLAMENT DE LA REPUBLICA

En la sessió d'ahir fou aprovat el dictamen relatiu a la pròrroga dels pressupostos, i el ministre de Finances llegí un projecte de llei referent a la incautació dels béns de la Corona; prosseguí el debat sobre el projecte de consorci de les indústries militars

Madrid, 26. — Comença la sessió a les cinc menys vint, sota la presidència del senyor Besteiro. Els escoms buits, en començar la sessió. Poca animació a les tribunes. No hi ha ningú al banc blau. És lleig i aprova l'acta de la sessió anterior. Entra el ministre del Treball. El PRESIDENT dóna compte que diversos diputats s'adhereixen al vot de confiança al Govern. Entra el ministre de Justícia.

PRECS I PREGUNTES

El Sr. ALVAREZ (don Basilio) demana que siguin reparats alguns errors comesos per la Dictadura en la jubilació de funcionaris.

Es dirigeix també al ministre d'Obres públiques, per a demanar-li la reparació d'una carretera d'Orense.

Denuncia al ministre d'Hisenda que a uns masovers de Lugo se'ls vulgui fer pagar una contribució que ja han satisfet.

Del ministre del Treball sol·licita que sigui suprimit el descans dominical en un mercat d'Orense.

El ministre de JUSTICIA promet atendre el prec referent a les jubilacions.

LA DISSOLUCIO DELS JESUITES

El Sr. LAMAME DE CLAIRAC anuncia una interpellació al ministre de Justícia, sobre la dissolució de la Companyia de Jesús.

El ministre de JUSTICIA l'accepta, encara que avança que no podrà ésser demà.

El Sr. MARTINEZ MOYA fa un prec al ministre de Marina, sobre certes obres al port de Cartagena.

DENUNCIÀ CONTRA UN JUTGE

El Sr. VAZQUEZ CAMPOS denuncia que el jutge de Chantada (Lugo) comet atropells contra els republicans i els socialistes d'aquell districte.

El Sr. ELOLA demana la paraula.

El ministre de JUSTICIA contesta al senyor Vazquez dient-li que el Poder executiu no pot intervenir en els actes judicials.

Un ministre de Justícia—afegeix—no pot destituir un funcionari judicial sense fer una polacada.

El Sr. VAZQUEZ CAMPOS rectifica.

El Sr. ELOLA intenta parlar, i el president li prega que ho faci breument.

El Sr. ELOLA defensa el jutge de Chantada de les imputacions que li ha fet el senyor Vazquez Campos.

El senyor MORON fa un prec al ministre d'Agricultura perquè eviti el dany que diu que estan produint a l'economia nacional els grans terratinents d'Andalusia i Extremadura, uns cops negant treball als obrers i altres procedint per diversos mitjans contra els pagesos que els arrenden les terres.

El Sr. LLORET dirigeix un prec perquè es continuïn les obres del ferrocarril de Tarazona a Saragossa.

A continuació protesta del caclisme que subsisteix en diverses poblacions.

El ministre de JUSTICIA li respon breument.

El PRESIDENT proposa a la Cambra que es prorrogui el temps destinat a precs i preguntes i així s'acorda.

MANIFESTACIONS DEL SENYOR COMPANYS

Cap intent de vaga general, a Barcelona, no havia fracassat com el d'ara

Madrid, 26. — Als passadissos del Congrés hem parlat aquesta tarda amb el diputat català senyor Companys, al qual hem preguntat la impressió que dula de Barcelona, i aquest ens ha dit:

—Cap dels intents de vaga general no ha tingut un fracàs com el d'ara; ni mai no fou rebutjat d'una manera tan evident, pels propis obrers.

El passat dissabte gairebé no pogué estendre's, malgrat de les moltes coaccions que hom va fer, i el diumenge estava ja tot vençut.

En una fàbrica de Sana, un grup de pertorbadors intentà fer plegar, pistola en mà, els obrers, però aquests rebutjaren a garrotades els primers.

L'ocorregut aquests dies a Barcelona, és un símptoma molt interessant. La serenitat i l'optimisme dels ciutadans catalans, han estat exemplaris i no els fou possible als pertorbadors produir cap mena d'alarma dins l'ambient de la població.

La vida ciutadana seguí el seu ritme normal, i solament es registraren alguns casos isolats en els quals hom secundà el moviment.

SUPOSADES MOLESTIES A UNOS OFICIALS

El Sr. SEDILES fa ús de la paraula protestant que homes que s'han sacrificat per la República siguin ara perseguits per ella.

Aquest—diu—és el cas dels tinentes senyors Gállego i Manzanares, als quals se'ls vol complicar en un complot monàrquic que són els oficials més republicans, segurament de l'Exèrcit.

Demana al ministre de la Guerra que surti en defensa d'aquests oficials i que se'ls rehabiliti públicament a la Cambra.

El ministre de la GUERRA diu que ignora que hagui ocorregut res a Jetafe i diu que això potser procedeix d'una nota publicada per un diari del matí i que ningú no ha pres seriosament en les esferes oficials.

Respecte als dos oficials a què s'ha referit el senyor Sediles, no té res a dir d'ells, i quant a la campanya que ha dit que es fa contra els oficials republicans, es farà en tot cas per persones que hi tenen interès, però no pel ministeri de la Guerra.

El Sr. SEDILES rectifica i diu que la notícia la donà el director general de Seguretat i que quant als oficials, és cert que són molestats els tinentes senyors Gállego i Manzanares.

El PRESIDENT dóna compte que el diputat Ramon Franco ha comunicat que desitja que consti en acta el seu vot contra la proposició de confiança atorgada al Govern.

L'ORGANITZACIO DE LA JUSTICIA

El Sr. SANCHEZ PARDO fa un prec que no se sentí.

El Sr. LOPEZ VARELA parla de l'excessiu treball que pesa damunt els funcionaris judicials i de l'escàs nombre d'aquests en relació amb els afers que s'han de tramitar.

Demana al ministre de Justícia que hi posi remei.

El ministre de JUSTICIA diu que s'està estudiant la nova organització dels jutjats, perquè això no es pot fer en un mes.

El Sr. LOPEZ VARELA dóna les gràcies.

El PRESIDENT dóna compte de noves adhesions al vot de confiança al Govern.

L'ADMINISTRACIO ESPANYOLA AL MARROC

El Sr. PEREZ MADRIGAL insisteix en un prec fet l'altre dia pel senyor Suárez Picallo sobre revisió dels contractes de treball dels empleats de banca.

Al ministre de la Guerra, li diu que els mutilats al Marroc es veuen reduïts a demanar almoïna després d'haver adquirit la mutilació lluitant a les files espanyoles.

Demana que s'acordi una pensió especial per aquests casos.

Protesta també contra l'actuació de l'Alt Comissari i dels seus col·laboradors.

Parla que ell ha presentat diverses denúncies a conseqüència de les quals ha rebut cartes redactades en tons violents.

Parla de les mesures despòtiques adoptades per l'Alt Comissari que creu que realitza una tasca que pot portar conseqüències funestes per Espanya.

Prega al cap del Govern accepti una interpellació sobre aquest assumpte.

El CAP DEL GOVERN diu que no té inconvenient a acceptar la interpellació, reservant-se el dia de plantejar-la pel delicat de l'afar.

Diu que el Govern és coneixedor del que succeeix al Marroc i demana al senyor Pérez Madrigal que esperi les determinacions que prendrà el Govern sobre aquest assumpte i que contribuir a aclarir el problema i a dilucidar responsabilitats.

Afegeix, que pot avançar que el que succeeix al Marroc no és res que pugui fer témer una catàstrofe per al dia de demà.

El MINISTRE DEL TREBALL contesta al senyor Pérez Madrigal sobre el prec formulat sobre els empleats de banca.

El Sr. MARRACO protesta que el senyor Madrigal porti assumptes a la Cambra que responen a enemistats personals.

El Sr. PEREZ MADRIGAL replica, però no es pot sentir el que diu.

El Sr. MARRACO: —Es fals que hegi fet servir l'automòbil oficial de... DIVERSES VEUS: Es exacte.

El Sr. MARRACO: —Es fals. Un DIPUTAT socialista: Es exacte. (Rumors i cops de campaneta.)

LA INCLUSIO DE LES DONES EN EL COS ELECTORAL

La senyoreta CAMFOAMOR protesta contra una nota oficiosa en la qual es diu que les dones han estat excloses en la formació del cens amb el pretext que no està votada la llei electoral.

El CAP DEL GOVERN diu que es tracta d'una informació periodística errònia i que el govern no ha tingut mai semblant propòsit.

La senyoreta CAMFOAMOR dóna les gràcies.

CONTRA LA PROSTITUCIO REGlamentada

Continua la interpellació sobre l'abolició de la prostitució, plantejada pel senyor Juarros.

El Sr. SANCHEZ COBIZA intervé. A la Cambra hi ha molt pocs diputats.

Diu que es prefa lluitar amb interès contra les malalties cròniques.

Considera que aquest és un problema de transcendentalíssima importància del qual fins ara no s'ha preocupat cap govern.

Considera intolerable la reglamentació i més encara el que l'Estat fexploti ja que la major part dels fons del servei d'higiene provenen de la recaptació entre la gent de l'hampa.

Assenyalà la diferència que hi ha entre reglamentació i abolicióisme.

El Sr. PITALLUGA demana que al mateix temps que l'abolició es dictin mesures per a protegir els contagis.

Demana a la Cambra que posi la seva atenció en la proposta del senyor Juarros, car significa l'abolició de la reglamentació de l'abstinent.

El Sr. TORRES ALONSO es mostra satisfet perquè aquest assumpte ha vingut a la Cambra.

A continuació s'entra en l'ordre del dia.

LA PRORROGA DELS PRESSUPOSTOS

Es dóna compte del dictamen de la Comissió d'Hisenda sobre el decret de pròrroga dels actuals pressupostos.

El MINISTRE D'HISENDA agraeix a la Comissió el seu dictamen, que és favorable al pressupost, i diu que quan va revisar els pressupostos vigents es trobà amb gran quantitat de partides acoblades indegudament.

Creu que l'obra econòmica de la República ha d'encaminar-se tant com pugui a realitzar un pressupost anivellat.

D'aquesta forma la República podrà fer front als conflictes que la monarquia va deixar plantejats, restablint el nivell a la balança econòmica del país.

Assenyalà la impossibilitat d'atendre les pretensions dels ministres dels diferents departaments, que considera justes però que poden ésser ajornades.

Prega, per últim, a la Cambra que aprovi el dictamen.

La Cambra aprova el dictamen per aclamació.

Tot seguit s'aprova un altre dictamen de la Comissió de treballs sobre el projecte de llei, eximint l'impost de drets reals a la transmissió "mortis causa" de cases barates.

ELS BENS DE L'EX-FAMILIA REIAL

El MINISTRE D'HISENDA ocupa la tribuna i llegeix un projecte

UN SUBMARI BRITANIC, A FONTS

L'equipatge es compon d'uns setanta homes

Londres, 26. — Hom anuncia que el submarí "M. 2", es submergí aquest matí a les 10'30 al llarg de Portland, i des d'aleshores no se n'ha sabut res més ni s'ha rebut cap comunicació seva.

Diversos destroyers i submarins, efectuaren treballs per tal de retrobar el vaixell submergit, i en vista que aquests treballs resultaven inútils, tota l'esquadra de dragamines de Portland ha rebut ordres de cooperar a la seva recerca.

Altres submarins que efectuaven exercicis amb el "M. 2", han retornat a llur base, a darrera hora de la tarda.

El "M. 2", que fou acabat de construir l'any 1920, té un desplaçament de 1.450 tones a la superfície, però 19.500 submergit.

El "M. 1", submergible del mateix model, s'estonà l'any 1925 al Canal de la Mànega amb 68 homes de tripulació, tots els quals moriren negats.— Fabra.

Londres, 26. — El submarí "M. 2", pertany a la base de Portsmouth. Anava manat pel tinent de navili, senyor Leath, i la seva tripulació estava composta de 70 homes, els quals havien ja abans pertanyut al submarí "K. 19", però aquesta nit hom no sabia encara el nombre exacte de la tripulació que havia quedat a Portland. — Fabra.

PRIMER CONGRES NACIONAL

ADVERTIMENTS:

Fixada definitivament la data de celebració de les sessions del Primer Congrés Nacional d'Esquerra Republicana de Catalunya, per als dies 13 i 14 del vinent mes de febrer (dissabte i diumenge), al Palau de Projeccions dels Jardins de Montjuïc, la Secretaria General del Partit, Pelayo, 56, 1.er, 1.a, recorda a totes les Entitats adherides, que encara no han lliurat la seva inscripció, que són pregades de fer-ho amb la major rapidesa possible, no refiant-se del temps que els ha donat aquest ajornament, car el nombre d'Entitats adherides a Esquerra Republicana és tan considerable, que convé al Secretariat d'evitar l'acumulació de darrera hora, per facilitar la tasca de tothom.

Recordem, també, a totes les Entitats que, juntament amb la lletra d'inscripció, han de lliurar a la Secretaria una llista de socis, avalada amb les signatures del President i del Secretari.

Les mateixes signatures han d'avaluar els nomenaments de delegats efectius i suplents que cada Entitat porti al Congrés Nacional — el nomenament de delegat efectiu en full a part del nomenament de delegat suplent.

L'ESTATUT DE CATALUNYA, A LA COMISSIO DE LA CAMBRA

Ha quedat redactat el dictamen i solament manca corregir-ne l'estil

Madrid, 26. — La comissió d'Estatuts ha acabat la redacció del dictamen sobre el de Catalunya.

Solament manca la correcció d'estil del mateix, i d'ell se n'encarregarà els elements de la comissió tècnica de Finances.

El senyor Bello està molt satisfet de la imparcialitat i serenitat amb què han procedit tots els elements que componen la comissió d'Estatuts, aduïu d'aquells més extremitats, que en aquesta qüestió són els catalans i el senyor Royo Villanova.

Afegeix el senyor Bello, que suposa que es presentaran diversos vots particulars, però que espera que la discussió, al Parlament, es descabellirà en la forma tranquil·la i normal com s'ha portat a cap en el fons de l'esmentada comissió.

de llei sobre incautació dels béns del patronat de la corona, que passen a formar part del patronat de la República.

Aquest projecte passa a estudi de la Comissió corresponent.

Ocupa la presidència el senyor Marraco.

EL CONSORCI D'INDUSTRIES MILITARS

Continua el debat sobre el consorci d'indústries militars.

El Sr. FANJUL, que va quedar en l'ús de la paraula l'últim dia, prossegueix el seu discurs.

Estima que les fàbriques militars són insuficients per a atendre les necessitats del nostre exèrcit.

El Sr. FERNANDEZ BOLAÑOS per la Comissió, defensa el dictamen.

El Sr. ORTEGA Y GASSET (don Eduardo) troba perillós que es confí a l'atzar la designació dels comandaments en l'exèrcit, que té conseqüències molt funestes, car es donarà el cas que tindrem un exèrcit mancat de sentit republicà.

Censura que els alts comandaments militars es trobin tots a mans de monàrquics.

(Ocupa novament la presidència el senyor Besteiro.)

El Sr. FANJUL rectifica i diu que si el Govern no considera acceptable la seva esmena, la retirarà.

El Sr. FERNANDEZ BOLAÑOS diu que la Comissió acceptarà al-

INCIDENTS

El Sr. ORTIZ DE SOLORZANO es pronuncia en contra del dictamen i parla de les necessitats d'un exèrcit de setze divisions.

El Sr. PEREZ MADRIGAL: Adéu, "Epaminondas"!

El Sr. ORTIZ DE SOLORZANO: Jo seré "Epaminondas", però S. S. ha fet moltes coses que l'han acreditat com a clown.

El Sr. PEREZ MADRIGAL: Això és una pura estratègia clerical.

El Sr. ORTIZ DE SOLORZANO: És la resposta més adequada a les impertinències de S. S.

El Sr. PEREZ MADRIGAL: En això és molt abundós S. S.

El PRESIDENT agita la campaneta.

El Sr. ORTIZ: Tractem de coser sèries i no es pot venir aquí amb bromes de mal gust.